Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde. Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

10de aargang — Winnipeg, Manitoba, Juli, 1934 — Nr. 8

AAPNINGSPRÆKEN

holdt ved fællesmøtet av Den Norsk Lutherske Kirke i Amerika i Minneapolis, Minn., den 6te juni 1934, av pastor Nils Klungtvedt.
Luk. 5, 1—11.

Jesus var kommet til Galilæa. Han var nu ved Genesarets sjø. Som ham hadde ingen talt. Folk samlet sig i store skarer for at høre ham. Ja, de "trængte sig ind paa ham og hørte Guds ord," læser vi. Mesteren maatte da ty til Peters baat. Herfra talte han ikke bare til folket paa land, men ogsaa til Peter og kanske de andre fiskere. Jesus hadde sin hensigt med det. Han vilde ikke bare vinde mennesker; men han vilde faa fat i menneskefiskere og undervise baade dem og os i at fange andre mennesker.

At frelse sjæle var Jesu gjerning paa jord og det er kirkens store opgave idag. Den er Herrens frelsesinstitution paa jorden. Dersom kirken ikke er det, har den forfeilet sit maal; dersom vore menigheter og vort samfund ikke eksisterer og arbeider for at frelse sjæle, saa har vi ingen ret til at eksistere som kirke.

Jesus vil lære os ut fra dette Guds ord at bli menneskefiskere. Vi vil da sætte "Menneskefiskere" som tema over denne tekst.

Under dette tema vil vi betragte følgende: I. Kaldet, II. Fiskeredskapene, III. Fremgangsmaaten, IV. Resultatene.

I. *Kaldet.*

1. Kaldet til at bli menneskefisker forutsætter at man er blit en personlig kristen — at man har faat livet i Gud. Disse mænd som omtales her, hadde lært Jesus at kjende som Messias—de hadde hat et personlig møte med Jesus ifølge Joh. 1. Ialfald var det tilfælde med Andreas og Johannes og Peter og muligens ogsaa med Jakob. Dette er en lov i Guds rike. Gud forkastet Saul fordi han syndet, og valgte David til konge fordi han var en mand efter Guds eget hjerte (1 Sam. 13, 14). Paulus blev ikke et "utvalgt redskap" før han blev omvendt paa veien til Damaskus (Ap. gj. 9, 15). Til apostlene sa Jesus: "I skal være mine vidner" (Ap. gj. 1, 8). De hadde personlig kjendskap til Jesus og de alene kunde bære vidnesbyrd om ham. Den prest som ikke har noget personlig kjendskap til Jesus, er ikke kaldt av Gud til at være prest. Den person som ikke er en personlig kristen kan ikke bære vidnesbyrd om ham.

2. Alle gjenfødte kristne er kaldt til menneskefiskere. Jesus har forløst os til at være hans, under ham i hans rike og tjene ham i evig retfærdighet. Vi er frelst til at tjene Gud. Kristne forældre opdrar sine barn i Herrens frygt. Frelste mænd og kvinder søker at vinde sine medmennesker for Kristus og række ut saa langt som mulig. Det gjorde Andreas, det gjorde Filip, det gjorde den samaritanske kvinde, det gjorde Simeon og Anna i templet og det gjør kristne mænd og kvinder idag.

3. Nogen er kaldt til en speciel gjerning i Guds rike—de er kaldt til at vie hele sit liv til et særskilt arbeide, som prester, missionærer, lærere, menighetssøstre osv. Det var kaldet til et særskilt arbeide som kom til Peter og de andre i vor tekst da Jesus sa: "Frygt ikke, fra nu av skal du fange mennesker." Kaldet er ikke altid til den samme gjerning for os alle. Moses blev kaldt til leder for sit eget folk, men Paulus til hedningenes apostel.

Dog lyder kaldet til os som det lød i fordums dage: "Gaa derfor ut og gjør alle folkeslag til discipler."

Vi er kaldt til at gaa; han skal sørge for resten. Han vil gjøre os til menneskefiskere; han vil sørge for midler; han lover fangst (Matt. 4, 19). Tænk, hvilke løfter Herren gir dersom vi bare vil følge ham og gaa!

Vi vilde ikke vite av denne mangel paa midler, og det vilde ikke være saa vanskelig at gjøre Guds gjerning dersom vi vilde følge Jesus. Tidene er vanskelige; men Herren har endnu ikke forandret sin ordre. Han sier fremdeles "Gaa!" Ikke dersom der er gode tider, dersom de har midler som de ikke behøver, dersom der ikke er mere arbeide at gjøre hjemme, dersom der var lysere utsigter. Herren sier: "Læg ut paa dypet, og kast eders garn ut til en dræt!" "Følg mig!" (Matt. 4, 19). "Gaa derfor ut og gjør alle folkeslag til discipler" (Matt. 28, 19).

II. Fiskeredskapene eller midlene.

1. La os først nævne nogen av de redskaper som vi mennesker ofte stoler paa. Vi tror a) enten paa organisation eller omorganisation. Des større og fuldkomnere organisation vi har, des bedre arbeide kan vi gjøre. Saa ræsonnerer vi. Peter og hans staldbrødre var ogsaa organisert; men med al sin organisation fik de ingen fisk. Organisation er nødvendig; men sætter man sin tillid til organisation istedenfor til Gud, saa gaar det galt. Vi for vor del har ingen ting at rose os av. Vi er et stort og mægtig kirkesamfund. Men hvad fremskridt har vi gjort med skoler, barmhjertighetsanstalter og missioner i de senere aar? Vi kan skylde paa daarlige tider uten at erkjende at vi selv er skyldig i de daarlige tider og i efterlatenhet i arbeidet. George Müller med sin barnlige tro til Gud tok vare paa saa mange som over 2,000 barn — tjenere indbefattet — mens vi med 2,717 menigheter har et forfærdelig stræd med at ta vare paa en 7 til 8 hundrede barn. Hudson Taylor gik ut paa missionsmarken i tro til Gud og var middel i Guds haand til at vinde mange hedninger for Guds rike og sende ut flere hundrede missionærer.

Jeg kjender en menighet som har et medlemskap av 3,900 sjæle. Deres løpende utgifter er omkring $180,000 aarlig. De har 111 hedningemissionærer som de har sendt ut. 73 av disse er direkte underholdt av menigheten med et aarlig budget av omkring $40,000. Deres indremissionsbudget beløper sig til omkring $45,000 aarlig. Denne ene menighet har altsaa flere missionærer end hele vort store kirkesamfund. Hvad er det som feiler os?

Apostelene hadde ingen organisation bak sig; men de gik ut i lydighet til Herrens befaling.

b) Vi prøver at gjøre Herrens gjerning i egen kraft. Dette var tilfældet med disciplene paa Genesarets sjø hin nat. Derfor maatte ogsaa Jesus lære dem gjennem bitre erfaringer at de formaadde intet vi egne kræfter. Det er sandt hvad Jesus sier: "Uten mig kan I intet gjøre" (Joh. 15, 5). Man arbeider og stræver haardt mangen en gang paa menneskelig vis, men faar litet eller intet. Tænk paa alt det arbeide som gjøres i vor kirke idag! Det er min personlige mening at hvis alle vore prester og lærere, vore andre arbeidere og menighetsfolk vilde gjøre alt dette arbeide i Guds kraft alene, saa skulde vi se større resultater.

c) Gode kundskaper er en anden ting som mange sætter stor tillid til. De spiller en vældig rolle i vor tid. Man maaler presten, man maaler lærere, man maaler studenter med utdannelsens maalestod indtil man sætter kundskap istedenfor Guds Aand. Jeg er ræd for at der spørres mere efter hvad utdannelse en har end efter hans eller hendes forhold til Gud.

"Disciplene hadde ganske godt kjendskap til Genesarets sjø, de kjendte sine fiskeredskaper, de bedste fiskepladser, fiskens gang, den mest beleidige tid at fiske, osv., men de fik intet." "Det som er daarlig i verden, det utvalgte Gud sig for at gjøre de vise til skamme" (1 Kor. 1, 27).

d) En del synes at det gamle evangelium er uduelig mer til at fange fisk og saa finder de paa noget nyt. De enten lemper paa sandheten, saa ordet ikke længer blir det tveggede sverd. Mange taaler neppe længer at høre om synd, om omvendelse og om tro. Man præker derfor gjerne saa at man er sikker paa man ikke træffer nogen. Vore kirker staar i fare for at bli sociale samlingsteder og forretningslokaler istedenfor gudshus og bedehus. Man har mere stræv med at finde paa nye maater at samle penger paa end med at søke sjæles frelse. Mange synes at tro at tidsmæssige "pageants" og "games" og kaffe og "cake" er bedre redskaper til at vinde vor ungdom for Guds rike med end det enkle ord om synd og naade. Paulus sier dog: "Jeg skammer mig ikke ved evangeliet; ti det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror" (Rom. 1, 16).

2. Mesteren selv viser os paa mange steder baade med ord og eksempel hvad som er fiskeredskapene i Guds rike. Her taler han selv ordet til den store skare som har samlet sig, og Peter kaster ut garnet paa Herrens ord. Da Jesus opfor til himmelen befalte han sine discipler at gaa ut i al verden for at gjøre alle folk til discipler ved at døpe dem og lære dem at holde alt det han hadde befalet dem. Paa flere steder i det nye testamente tales der om nadverens betydning for kristenlivets vekst.

Det er altsaa ordet og sakramentene Herren har git os som fiskeredskaper. Med disse skal vi gaa ut for at fange mennesker. Den dag vi sætter disse tilside og ikke bruker dem som anvist av Gud, faar vi ingen fangst. Disse har samme kraft som før. Guds ord, forkyndt med aand og kraft av levende vidner i tro til Gud, fanger sjæle. Dette blev praktisert i den første menighet, og efter dens stiftelse læser vi at "de holdt trolig fast ved apostlenes lære og ved samfundet, ved brødsbrydelsen og ved bønnene. Og Herren la hver dag dem som lot sig frelse til menigheten" (Ap. gj. 2, 42 og 47). Menigheten vokser ifølge de samme love idag, og man har grund til at spørre hvorfor vi ser saa litet til den vekst i vor tid.

III. *Fremgangsmaaten.*

Ja, paa hvilken maate gik Jesus frem?

1. For det første saa ser vi at han benyttet sig av mennesker. Jesus kunde brukt engler, eller han behøvde ingen. Han kunde fyldt baatene med fisk med et eneste ord; men han benyttet sig av fiskerne baade til at kaste ut garnet og til at dra det op. Herren har saa valgt at gjøre det. Han sendte Peter til Kornelius og Filip til kammersvenden. Gud vil gjøre sin gjerning paa jorden igjennem os, og eftersom vi er villige gaar arbeidet frem.

2. Jesus tok ogsaa fiskeredskapene i bruk — baade baat og garn. Herren maa faa hellige og ta i bruk de gaver han har git den enkelte, kræfter, tid, begavelse, midler og altsammen. Han maa i like maate faa ta i bruk de naadegaver som han har git menigheten.

Vi mennesker er egennyttige og egenkjærlige. Vi vil ha alt for os selv og for vor egen ære og egen bekvemmelighet. Hvor forskrækkelig det er at høre paa al klynk og klage over store utgifter naar det gjælder Guds rike! Hvor man røver Gud og skylder Gud for meget i tid og alt andet! Vilde vi ydmyge os under Guds vældige haand i erkjendelse av synd og motta frelsen, saa skulde det ikke være vanskelig at faa nok til budgettet.

Gud maa ta ifra os hvad vi har fordi vi ikke takker ham og ikke tjener ham med vore midler. Maa vi lære offervillighet og lydighet, saa skal vi ogsaa erfare Guds velsignelser, baade timelig og aandelig.

3. Peter kastet garnet ut paa Herrens ord. Det saa haabløst ut efter menneskelige beregninger. De hadde fisket hele natten — den bedste tid — og intet faat. Naar man ikke fik noget om natten, saa var det faafængt om dagen. For os er det ikke saa meget om at gjøre at spørre efter hvad vi tænker, men hvad Jesus sier. Paa Herrens ord, i hans navn ma vi gaa frem! Da Israels folk skulde gaa over Jordan, skulde prestene marsjere foran med arken til deres fotsaaler dyppedes i vandkanten. Disse gik i tro til Herrens befaling. I tro til den Gud som har kaldt os, maa vi arbeide for sjæles frelse hvor Gud har sat os.

4. For at faa fangsten paa land behøvde de hverandres hjælp. Herav ser vi nødvendigheten av at staa hverandre bi med at utbrede Guds rike paa jorden. Gjerningen er stor, og vi behøver at staa sammen om den. Tænk om alle medlemmer av vort samfund var gjenfødte kristne og tok fat paa arbeidet i tro til Gud, hvilken kraft vilde det ikke være!

IV. *Resultatene.*

1. De fik en mængde fisk. Lydighet mot Gud bringer velsignelse. Hvor mange lydige menneskefiskere har ikke faat en stor fangst! Jeg kjender personlig en prest som paa en 3 til 4 aars tid har været middel til at lede flere hundrede sjæle til fred med Gud. De allerfleste var medlemmer av hans egen menighet. Tænk om Gud kunde faa gjøre alle vore prester og lægfolk til saadanne sjælevindere! Sandt nok, Gud har velsignet os over al forventning tiltrods for vantro og ulydighet. Sjæle er vundet for Guds rike baade hjemme og ute. Särlig er vi taknemmelig mot Gud for den vækkelse som har gaat over vor missionsmark i Kina dette sidste aar.

2. Igjennem denne erfaring lærte Peter sin egen uduelighet at kjende. Han kom i knæ for Gud i erkjendelse av sin synd. Gud har virkelig sendt os mange ting til ydmygelse: krig, pest, og efter velstand vanskelige tider. Men vore folk er ikke kommet paa knæ for Gud. Vi har hat gunstige forhold, og vi har hat vanskelige tider; men begge har gjort svært litet indtryk paa os. Dersom vi kommer paa knæ i erkjendelse av vor synd og vor uduelighet, saa har vi lysere tider foran os. Da blir vi bedre redskaper i Guds rike. Da Esaias kom ansigt til ansigt med Gud og saa hans hellighet, sa han: "Ve mig! Ti jeg er fortapt; jeg er en mand med urene læber og jeg bor midt iblandt et folk med urene læber" (Es. 6, 5). Først da en av serafene hadde rørt ved hans mund med stenen fra alteret, blev profeten renset og skikket til at gaa. Den Gud som var paa Esaias's tid, er likedan idag. Maa han faa røre ved vore læber og sende os!

3. Herren blev stor, hellig og mægtig for Peter. Han stod der som den der har al magt over hav og fisk og folkeslag. Saa hellig var han at Peter følte sig uværdig i hans nærhet og bad at Jesus vilde gaa fra ham. Vi er glad at en saadan bøn ikke blir hørt. Herren taler sit "frygt ikke" til saadanne og finder dem skikket til at bli menneskefiskere.

Det minder os om Moses, da Herren kaldte ham fra tornebusken. Gud var med Moses og gjorde ham til et mægtig redskap. Saa vil Herren være med enhver som stoler paa Gud og ikke paa sig selv.

4. Disse forlot alt og fulgte ham. De fik et nyt livssyn. Der var noget som var værd mer end baat og garn og fisk for dem,. Ja, mer end livsstilling, mer end venner og forældre, mer end alt andet. For dette forsaket de alt.

Skal vi bli dygtige menneskefiskede, saa maa vi forlate alt og følge Jesus. Paa hans ord skal vi kaste garnet ut; med hans redskaper skal vi gaa ut; i tillid til Gud — høstens herre—skal vi gjøre arbeidet. I Herrens navn gaar vi fremad for at vinde.

Amen.

Canada Distrikt

Canada Distrikt av den Norsk Lutherske Kirke i Amerika avholdt sit aarsmøte lørdag eftermiddag kl. 2, den 9de juni, 1934 i Den Norske Mindekirke, Minneapolis, Minn.

Møtet blev kaldt til orden av district formand Akre.

Salme nr. 13 blev synget av forsamlingen.

Past. A. K. Odland ledet i bøn.

Foreslaat at vi forhandler i aabent møte. Antat.

Foreslaat at der nedsaettes en Nominations komite paa 3 medlemmer. Antat.

Raport i fra fuldmagtskomiteen blev læst.

Følgende blev valgt paa nominations komiteen: Mr. Oscar Berg, Past. A. M. Vinge, Past. A. K. Haugen.

Møtet gik saa over til at høre indberetninger.

Distrikt formand Akre læste sin indberetning.

Missions komiteens sekretær, past. A. K. Odland, raporterte.

Raporten ifra Bethania gamlehjem blev læst ved Mr. Oscar Berg.

Remarks made by Rev. Carlson in re-

(Fortsættes paa side 2)

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.
Rev. H. L. Urness, Editor,
723 Victor St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to
Rev. B. L. Lokensgaard, Manager,
722 Main St., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the Rundschau Publishing House, Winnipeg, Man.

Redaktør valg. Redaktør for "Hyrden" vælges ved distriktets aarsmøte paa et aar om gangen. Uten tvil hadde past. Hilland blit gjenvalgt til redaktør vis han fremdeles hadde fortsat sin prestegjerning iblant os. Da nu past. Hilland var bestemt paa at reise hjem til Norge maate nogen anden vælges at overta stillingen som redaktør.

Da man paa distriktet's aarsmøte, som avholdtes i Minneapolis i forbindelse med D. N. L. Fællesmøte, fortog valg for denne stilling, viste det sig at være vanskeligt at faa nogen til at anta valget som redaktør for "Hyrden." Den ene efter den anden, sammen med mig selv, avslog tilbudet. Efter gjentagne anmodninger av møtets medlemmer, følte jeg det upassende at si nei, og antog valget paa et aar. Av alle, som var nævnt til denne post ved møtet, er jeg mig selv bevist at være mest uskikket dertil. Da jeg nu alligevel dristet mig til at antage valget, haaber jeg, med Guds hjælp og medarbeidernes gode vilje, at bringe saadant læsestof som kan være os alle til belærelse, opbyggelse og velsignelse.

Pastor Johan Hilland. Baade prester og menighetsfolk i Canada distrikt vil, uten tvil, tilstemme i at tilønske past. Hilland en lykkelig hjemreise til Norge, samt at han finder sin kjære famelie friske og i beste velgaaende. Det er vort haab at past. Hilland faar fremdeles virke til sjæles frelse som var hans hjærtens lyst og glæde. Den Norske Lutherske Kirke i Canada er meget taknemmelig for den store tjeneste han nedla iblant os baade som prest og redaktør for "Hyrden." Den tid past. Hilland virket, som saadan, var en trængselstid for bladet som ellers for kirkens arbeide. Han hodt dog ihærdigt paa.

Forretningsfører. Ved siden af sin tunge og vanskelige stilling som Formand for Canada Distrikt, var Past. J. J. Akre ogsaa forretningsfører for Hyrden. Det at "Hyrden" fremdeles kan publiseres og udsendes til vort kirkefolk muliggjøres ved Formand Akre's financielle opofrelse. Flere hundred dollars er saaledes ved hans frivillige tjeneste blevet avslaaet paa det vi var skyldig Augsburg Publishing House. Vi kan ikke fuldtakke vor Formand for det store arbeide han har gjort for at holde bladet gaaende. Den største tak, som kan gives formanden, og som vil glæde ham allermest, er, at de som endnu ikke er abonenter sender ind subskription paa bladet. Imidlertid hjærtelig tak Formand J. J. Akre!

Til forretningsfører blev valgt past. B. L. Lokensgaard, 722 Main St., Saskatoon, Sask. Past. Lokensgaard er en av de unge prester der har optaget arbeidet iblandt os, og vil uten tvil vise sig dygtig til forretningsfører for bladet. Al finansielle støtte, addresse forandring og subskriptions penger sendes fra nu av til ham.

Bladet's formaal. Ved Canada Distrikt aarsmøte i 1923 blev forslag fra komiteen, der behandlet "Forlagsavdelingen," tilstemt som følger: "Komiteen anbefaler eget kirkeorgan for Canada distrikt. Grunde for: Vi anerkjender pressens magt og hvad den kan utrette ved at sprede sund og god læsning, og som et *bindeled for vort kirkelige arbeide i Canada.* Vort kirkefolk trænger at *komme mere ind i de forskjellige grener av vort kirkearbeide, mere i direkte forstaaelse av hvad kirkens opgave er, og hvad der blir utrettet;* ligeledes referater fra møter og avertissementer, da vore kirkeblade ofte ikke kan naaes paa grund av de lange avstande. Vi trænger saaledes et organ som svarer mere til de forholde under hvilke vi lever."

Plan for at fremme Bladet's formaal. For nu at fremme det som er sat som formaal for vort kirkeorgan mest muligt, maa indholdet planes slig, at de forskjellige grene av kirkens arbeide og nødvendige utførelse, blir lagt frem for vort kirkefolk. Derved kan fælles forstaaelse og arbeide fremmes iblant os. Jeg tillater mig at nævne noget av det jeg agter, at indbefatte i denne plan: "En kort præken." "Vor opgave som Luthersk Kirke i Canada." "Fra arbeidsmarken Vor." "Evangelistvirksomheten." "Naadegavernes bruk i den lokale menighet." "Barmhjertighetsarbeide." "The need of Church Schools." "Elementary Christian Education." "Stewardship." "Women's Missionary Federation." "Young People's Luther League." Det er mit haab at prestene og andre vil gi bidrag over de her antydede emner.

Under overskriften "Fra Arbeidsmarken Vor," vil jeg be alle prester om at sende kortfattede nyheter til formanden for sine respektive kredse. Formanden vil da samle og sende det til mig, senest den sidste uken av hver maaned, for at kunne trykkes i næste maaneds nummer.

Past. D. Melsather har været behjælpe lig med at samle læsestof for dette nummer for hvilket jig sier ham hjærtelig tak.

Maa da "Hyrden" som en *missionær* fremdeles bli en kjær gjest i hjemmene og faa flere og flere venner. — U.

Er vi vaakne? Under tittelen: 'En liten orientering' i redaktionsspalten i Hyrdens sidte nr. forekommer følgende: "Det gjelder derfor om at vort norsk lutherske menighets folk er vaakne, ti løsheten, søvningheten og slapheten er en farlig fiende." Ja, dette spørsmaal om vi er virkelig vaakne, er et vi burde ta til alvorlig overveielse alle, baade læg og lærd. Vi burde ta op til behandling i vore menigheter igjen alle de lutherske symboler. Mange steder har jeg funnet at der ikke fantes en eneste en, som vidste hvad der egentlig blev krævet av en prest, naar han blev ansat av og indsat i en menighet. Og naar saa presten lærer menighetens ældre og yngre det hele Guds raad til frelse, et ubrut og inspirert Guds ord, slik som vi har faat det levert os av vore fædre, fra Luthers tid, saa sier folk at det gaar ikke an. Vi maa slaa av her og vi maa slaa av der, for dette gaar jo ikke an. Vi maa ikke ta med mere end vi med vor menneskelige forstand kan begripe.

Det som det nu gjelder om for vort menighetsfolk er at de faar et aapent øie for den store forskjel som der i virkeligheten er mellem de reformertes utlægning av Skriften og vor. Den som sier at der ikke er noen forskjel sier saa enten av uvidenhet eller ogsaa for at vildlede folk, m.a.o. han lyver.

Og saa har vi da de—ledere og andre—fra de reformerte samfund, som kommer for at faa lutheranerne over til sig. De sier at "forskjellen er saa liten at det har ikke noget at bety." Nei, godtfolk, forskjellen er ikke "saa liten." Her har forældre en stor opgave. Først dem selv at sette sig bedre ind i hvad den lutherske kirke lærer, og saa den at inprente i sine barn det samme. Er det gaat op for dig far og mor, for dig søndagsskole-lærer, for dig du som er valgt til diakon i din menighet, er det gaat op for dig hvor stor faren virkelig er? Vor ungdom gaar tapt for os p.gr.a. din likegyldighet. Og det er ikke det værste, den gaar tapt for Jesus. Du vil vel ikke at det skal sies om dig paa dommens dag: Fordi du ikke vernet om Guds ord, fordi du tok det let, gaar disse sjele fortapt.

Vi trenger til at budstikken blir tendt og sendt rundt i landet! R.D.—M.

Canada Distrikt

(Fortsat fra side 1)

gard to the Old People's Home.

Moved that we authorize the Board of the Old People's Home to accept the report when the same has been audited. Adopted.

Rev. P. Lerseth also made a few remarks in regard to the Home. (As chaplain.)

A motion was made to elect Rev. N. Carlson to look into a certain case, of a party, having left an estate for an Old People's Home at New Norway, Alta., Can. Adopted.

Prof. K. Bergsagel gave his report concerning Outlook College.

Motion made that we elect a committee of 5 to wait upon the different bodies that might be able to help us so it will not be necessary for Outlook College to close. Adopted.

The following were elected: Rev. J. P. Tandberg, Rev. H. L. Urness, Rev. E. E. Hoff, Mr. Oscar Berg, Rev. G. J. Ostrem.

The Nomination Committee reported: (Mr. Berg as chairman and Rev. Vinge as secretary).

Motion made in regard to the resignation of the District President, that we ask him to serve his term, (that is three years more). Seconded.

Motion made that we vote by ballot. Adopted.

Rev. Haaland and Rev. Thvedt were appointed as tellers.

Undskyldning skrivelse ifra pastor Langley for ikke at være tilstede ved møtet, blev læst.

Resultatet av avstemningen angaaende distrikt formands resignation blev oplyst at være den at majoriteten var inde for at formand Akre skuldte tjene ut sin termin.

Formand Akre uttalte sin tak for tilliden som man hadde bevist ham. Lovet at fortsætte at tjene.

Report from Nomination Committee.

Vice-President: Rev. J. P. Tandberg, Weldon, Sask., 3 years. Elected.

Secretary: Rev. K. O. Kandal, Frontier, Sask., 3 years. Elected.

Asst. Secretary: Rev. O. B. Lokkensgard, Saskatoon, Sask., 3 years. Elected.

Member of Church Council: Mr. George Gilbertson, Frontier, Sask., 3 years. Elected.

Alternate: Prof. K. Bergsagel, Outlook, Sask., 3 years. Elected.

Board of Trustees (Term of 3 years): Rev. H. L. Urness, Winnipeg, Man.

Moved that the secretary be instructed to cast the votes of the convention for Rev. Urness as a member of the Board of Trustees. Carried.

The secretary cast the votes for Rev. Urness as a member of the Board of Trustees. Rev. Urness was declared elected.

Mr. A. J. Flotre, Bulyea, Sask.

Moved that the secretary cast the votes of the convention for Mr. Flotre as a member of the Board of Trustees for three years.

The secretary cast the votes of the convention for Mr. Flotre as a member of the Board of Trustees. Mr. Flotre was declared elected.

Board of Charities: Rev. Iver Saugen, Viking, Alta., three years. Elected.

Home Mission Committee: Rev. K. O. Kandal, Frontier, Sask., 3 years. Elected.

The Nomination Committee also presented the name of Mr. L. E. Haave, Weldon, Sask. It was mentioned that the lay member on this committee ought to be from Alberta.

Moved that this nomination be referred back to the Nomination Committee. Carried.

Financial Secretary: Rev. G. J. Ostrem, Admiral, Sask., 1 year. Elected.

Editor for "Hyrden": This question was referred back to the committee. Adopted.

Business Manager for "Hyrden": Rev. H. L. Urness, Winnipeg, Man. Elected.

Member of Home Mission Council: Rev. E. E. Hoff, Moose Jaw, Sas. Elected.

Asst. Editor for "The Lutheran Voice": Rev. O. B. Lokensgaard, Saskatoon, Sask. Elected.

Optagelse av menighet i Distriktet

Rolling Prairie Skandinaviske Lutherske Menighet, Aquadell, Sask. (Served by Rev. Hoff).

Moved that we accept this congregation into our district. Carried.

Moved that those pastors who lately have moved into our district and those who have accepted calls, and will soon be ordained, be accepted into the district. Adopted.

Report from Nomination Committee.

Prof. H. Ronning, Camrose, Alta., nominated by the Committee.

Mr. Justin Berg was also nominated from the floor.

Voting by balots. Result: Mr. J. E. Berg, Cereal, Alta., elected for three years.

Forslag—Takke resolution

til Formand Akre for hans interesse for "Hyrden", specielt for det veldige financielle ofer han personlig, samt hans familie har gjordt ved at utbetale en større sum til Augsburg Publishing House.

Antat ved reisning.

Angaaende valg av redaktør:

Det utsættes til vi møter igjen tirsdag den 12te juni, kl. 1.

Stand adjourned until Tuesday, June 12th, at 1 P.M.

Lov og tak og evig ære.

Formande lyste velsignelsen.

K. O. Kandal, sekr.

* * *

Fortsættelse av Canada Distrikt aarsmøte i Old Central Lutheran Church, tirsdag den 12te juni, kl. 1 P.M., 1934.

Prayer by District President Akre.

Dagsprotokolen ifra lørdag eftermiddag blev læst og antat.

Foreslaat, at raporten angaaende "Hyrden" blir overlevert til bestyrelsen for "Hyrden." (Missionskomiteen.) Antat.

Formand Akre læste en skrivelse til aarsmøtet, som svar paa anmodningen til ham, paa lørdag om, at fortsætte at tjene som formand.

Foreslaat, at møtet indvilger i Formand Akres ønske,—nemlig at han lover at fortsætter at tjene, som Distrikt formand til neste distrikts møte,—og at møtet da faar frie hænder til at vælge distrikt formand. Antat.

En resignation ifra past. H. L. Urness, som forretningsfører for "Hyrden," blev læst av Formand Akre.

Foreslaat at vi antar past. Urness resignation. Antat.

Angaaende "Hyrden"—valg av redaktør og forretningsfører blev nu behandlet. Flere talte.

Som redaktør for "Hyrden" blev foreslaat: Past. H. L. Urness, Winnipeg, Man. Han blev valgt. (Et aar).

Foreslaat at redaktøren bemyndiges til at faller utnævne saa mange "Hjælpe redaktører," som han maatte trenge. Antat.

Som forretningsfører for "Hyrden" blev foreslaat: Pastor B. O. Lokensgaard, Saskatoon, Sask., for et aar. Han blev valgt.

Foreslaat, at distriktet tilstemmer formandens indberetning angaaende kondolance til Past. Lorentzen's efterladte. Antat.

Outlook College.

Moved, that the matter in regard to Outlook College be left with the Board of Management for Outlook College. Adopted.

Rev. G. J. Ostrem spoke in regard to the budget.

The Corporation of the Outlook College was called to order.

Moved, that Rev. K. O. Kandal be elected secretary pro tem. Carried.

Moved, that all the resolutions passed by the district meeting in regard to Outlook College be approved. Carried.

Moved that District President Akre and Rev. Tandberg be elected to approve the minutes for this session. Adopted.

The minutes were read and approved Tuesday afternoon, June 12th, 1934.

President J. J. Akre,
Rev. J. P. Tandberg.
K. O. Kandal, Sec'y.

En ny Bog.
Tiden Er Nær.

Johannes Aabenbæring enfoldig utlagt. Tilegnet vort kirkefolk.
Av Pastor H. Jenssen.

Dette er titelen paa en ny bog som netop er udkommet og som kan faaes gjennem vore prester i Canada eller ved at sende bestilling til: Rev. J. J. Akre, Melville, Sask. Bogen koster 75c. Forfatteren er past. Halvor Jensson av Rainy River, Ont. Han døde den 7de Mars 1933 og fik ikke opleve at se sin bog. Past. Jensson var fød 15de Aug. 1857, var seminarist fra Hamar seminar, var lærer i Trysil og Vaaler 78—90. Frekventerte Augsburg Sem. 92—95; var prest i Farwell, Minn., og Belgrade, Minn.; var lærer ved Nordvestens missionsskole i Belgrade, Minn., 1897—1903; var prest i Hanley, Sask., 1904 og siden paa flere steder i Staterne. Av forordet til hans bog anføres følgende: "Det trækker op til uveir. Slik ser det ut baade paa det kirkelige og det sociale omraade. Stormsignaler er baade synbare og hørbare, men det synes som om folk flest er blinde og døve for denslags. Heller ikke mærkes synderlig til nogen 'alarm blæsning.' Og det lille som er at mærke, er for en stor del noget mat og utydelig. Det forekommer mig at basunens lyol ikke er klar nok. Dette ledet til avfattelsen av foreliggende enfoldige og likefremme fremstilling av aabenbaringens indhold." — Kjøb bogen og læs den, den vil blive dig til velsignelse. — Akre.

Fra Arbeidsmarken Vor.

ALBERTA

Bethania menighet, pastor I. Saugens kald, afholdt en meget hyggelig 17de Mai fest i menighetens kirke omtrent (?) mil nord fra Sedgewick, Alberta. Festen var arrangeret af menigheten og begyndte med Gudstjeneste paa formeddagen. Pastor Saugens tekst var Hebr. II, 1—2. Han talte varmt og indtrængende om nødvendigheten av at holde fast ved vor kristentro under alle livets forholde. Han fremholdt hvorledes det var den, som gav mod og kraft til de første norske setlere i Wisconsin, da mere end almindelige modgange møtte dem der.

Efter Gudstjenesten indbød menighetens kvinder hele forsamlingen til middag i kirkens underetage. Iblandt mange andre gode madvarer spanderte de ogsaa rømmegrøt.

Klokken 2 paa eftermeddagen kaldte kirkeklokken til møte igjen, og et meget godt program af korsang og taler blev utført. Hovedtaleren var student Nygaard fra Camrose Lutheran College. Han paaviste fra historien hvorledes det var vore forfædres urokkelige tro paa Gud, som hadde været den stærkeste kraft, som gjorde det muligt for det norske folk at bli en fri og selvstændig nation.

Kortere taler blev holdt af A. Holmberg fra Viking og Jens Bonaa fra Bethania mgh. Efter programmet var slut indbød atter kvinderne paa kaffe og mad, og alle forlod festen med følelse av at have tilbragt en meget hyggelig dag ved Bethania menighets kirke. A. H.

Lørdagskveld den 19de Mai kom syv automobilæs med sangere fra Camrose Lutheran College til Viking, Alta., for at synge senere paa kvelden i Golden Valley menighets kirke, pastor Ivar Saugens kald. Menighetens kvinder havde supper færdig for dem, naar de kom, og efter at de hadde

spist fik de tid til at se sig rundt lit i byen. Fra klokken halv ni til ti varede deres program, og de sang slig, at de fleste i forsamlingen ønskede bare at de hadde holdt paa enda længere. Past. Saugen havde i forveien ordnet med plads for natten for alle de tilreisende og til slutning om kvelden fik plads anvist for natten og ordre til at møde Søndag kl. 9 for i samlet følge at kjøre til Bethania menigheds kirke ca. 18 mil fra Viking. Alle møtte op paa bestemt tid og efter lit raadslagning drog alle automobiler ivei sydover med past. Saugen som veiviser. Ankommen til Bethania kl. 10 fik de fremmede en halv times tid til at betragte det naturskjønne landskab rundt kirken og paa samme tid hilse paa stedets folk, som samledes efterhvert. Programmet begyndte kl. halv elleve og sluttede ved tolv tiden. Efter sangen var slut, indbød menighetens kvinder paa middag i kirkens underetage. Saasnart middagen var over maatte de fremmede atter op i automobilerne for at kjøre med past. Saugen igjen som veiviser til Sharon menighets kirke sydvest fra Irnea og 20 mil fra Bethania kirken. De kom ogsaa did omtrint en halv time før tiden som var bestemt til klokken to. De fremmede fik igjen anledning til at hilse paa stedets folk, som ogsaa der havde møt talrikt frem. Saa sang de fra kl. to til halv fire fik en god lunch af megh. kvinder, og saa paa farten igjen til Trefoldighets menighets kirke ogsaa i past. Saugens kald. Kom ogsaa did lit før kl. 5, den bestemte tid for møtet og fik saaledes ogsaa der anledning til at blive bekjent med mange af stedets folk. Programmet tog omtrent samme tid der, som paa de andre pladser, og naar det var slut, indbød megh. kvinder allesammen til Supper.

Efter en travel dag fik saa sangkoret imellem kl. 7 og 8 om kvelden starte sine automobiler først sydover imod Lougheed og derfra veste over imod Camrose.

I alle fire kirker hvor sangkoret sang blev kollekter optat. Jeg vet ikke hvor rike de blev paa penger, men jeg vet at de allesammen reiste hjem til Camrose den pinsedags kveld med bevistheten om, at de hadde glædet mange hjerter baade lørdags kveld og Søndag med sin deilige sang.

Det er umuligt for en ulærd mand at bedømme slig sang retfærdigt, men jeg vet, jeg er paa tryg grund, naar jeg sier, at den er bleven rost i hoie toner efterpaa af baade ulærd og lærd. For min egen del vil jeg si, at det maa være noget ualmindelig galt med det hjerte, som ikke røres i sit inderste af saadan sang, som dette kor gav os og slutningsstroferne, som de sang i Trefoldighets kirke den Søndags kveld, var noget enestaaende Himmelløftende.

Sangkoret fortjener stor tak, for hvad de gjorde den dagen, og pastor Ivar Saugen fortjener ogsaa stor tak for den mesterlige maate, hvorpaa han havde alt ordnet i forveien, og som han ledede hele færden. Gud lønne Eder allesammen, godt folk!

I denne simple beretning om C. L. C. sangkors vesit til os har jeg glemt at nævne to mænd, som begge hjalp til at give forsamlingerne indtryk av, at det var et kristent sangkor som sang for os. Ved aabningen af hvert møte læste Profesor E. N. Berg et kort kapittel af Bibelen og omtrint midt i programmet læste student Nygaard et kort Guds Ord, som han talte over i nogle minutter.

Tilslut hjertelig tak for besøget, sangere og kom igjen, naar I kan faa en anledning til det. Folket i past. Saugen kald havde en uforglemmelig tid den 19de og 20. mai 1934. — H. Holmberg.

SASKATCHEWAN

TO PIONERER BORTVANDRET.

Den ene efter den anden av vore Pionerer plukkes bort. Det er slike tro og ærlige banebrytere som er berettiget til tak og ære baade i liv og død.

En enestaaende begravelse fandt sted i Trefoldighets kirke i Torquay, Sask., Past. A. K. Odlands kald, den 25de April 1934 under stor deltagelse, da Ingeborg Kvammen og Henrik Daae blev stedt til hvile under fælles begravelse. Stedets prest, Past. Odland forrettet, assisteret av Past. C. Hoversten fra Ambrose, N. Dak.

Past. Hoversten talte over Apostlernes Gjerninger 16, 30—31: Det viktigste av alle spørgsmaal i livet er dette: Hvad skal jeg gjøre for at bli frelst? De avdøde hadde faat svar paa dette spørgsmaal og ved troen paa den Herre Jesus hadde de vandret sit liv iblandt os. Nu hadde den herre de trodde paa tat dem hjem til de evige boliger. Spørgsmaalet blir da for os om vi har danne tro.

Past. Odland talte over Lukas 2, 25—38: Der er ingen stund i et menneskeliv saa tung som avskedsstunden, naar nogen skal forlate sine kjære og dra bort. I de flæste saadanne tilfælder har man dog haab om at møtes igjen her i livet. Det er tungt at staa ved en kjærs dødsleie, og dog, dersom den døende er et Guds barn da vet vi at det ikke er skilsmisse for evig, men at vi kan faa møtes igjen der hvor der ikke mere skal vare nogen skilsmisse. Det store spørgsmaal blir da dette, som vi allerede har hørt: Hvad skal jeg gjøre for at bli frelst? Mange gaar med dette spørgsmaal skjult der inde i hjertet. Mange kryper likesom ind i et haart skal for at skjule for sine medmennesker det som rører sig paa hjertedybet. Vi har hat saadanne eksempler iblandt os. De synes at det koster for meget at bli frelst. Men naar døden kommer, da ønsker de at kunne si med gamle Simon: "Herre! nu lar du din tjener fare herfra i fred, efter dit ord: ti mine øine har seet din frelse." Mange synes ikke at ha tid at tænke paa sin sjæls frelse saa lange da er friske og raske, da tænker man bare paa de materiale ting. Naar saa døden kommer, da skal presten hjælpe dem til at seile over dødsfloden. Disse venner hvis avsjælede legemer ligger her foran os for herfra i fred fordi de hadde fundet frelsen i Jesus Kristus. Dere som nu sitter her nedbøiet i sorg laa de avdøde tungt paa hjertte. Dere husker nok fars og mors bønner for dere. Nu har de faat flyttet hjem og nu venter de paa at deres bønner skal bli bønhørt og dere skal faa møtes igjen der hvor der ingen skilsmisse skal være mere. Skal det ske? Det beror paa dere selv. Sørg ikke over at deres kjære nu er flyttet hjem. Misund dem ikke hvilen; men sørg for at dere kan faa flytte herfra med den samme fred som disse havde. Fred i forvisningen om at deres synder er utslettet i Lammets blod.

Hvil da rolig i trætte ben! I har ofte længtet efter hvile. Meget tungt arbeide var eders lod i livet. Det sømmer sig ikke for kristne at rose de døde som er døde i Herren. Det var heller ikke de hensovedes sind og ønske. Ti hvad godt vi har fundet hos dem og de har vært istand til at utføre her i livet, var ikke av dem selv. Det var alt av Herrens naade. Den Naade som er kraften i de svake. Ja, som netop forherliger sig derved at den just søker og utvælger det mest elendige, det mest vildfarne, det mest uverdige, ja, det som intet er, for at gjøre til skamme det som er noget. Ærentilkommer Herren alene.

Nedskriveren av disse mindeord hadde den glæde at kjende disse to pionerer med familier fra de første aar denne vildmark blev omskapt til hyggelige hjem. Og disse to pionerens hjem var altid en hygge at besøke for baade gamle og unge. Vi yngre skylder stor tak og ærbødighet til disse bortgangne pionerer som reiste fra sit Fædreland og tok med sig den store arv, deres morsmaal, norske Bibel og Landstads salmer.

"Disse ord som aldrig falmer
For at reise Herrens alter."
Nu er deres dage endt
Men deres minde vil leve i den Hjemlige Kreds.
For den Aandelige verdi de har givet sine efterkommere.

Mrs. Ingeborg Kvamnen. Jentenavn, Ingeborg Guttormsdatter Lerskalen, født paa Næs i Hallingdal, Norge. Den avdøde var en stille, vennesæl og vel avholdt kvinde i sin familiekreds. Utvandret til Amerika. Blev gift i 1875 i Swift Co., Minn., med Thormod Olson Kvammen. Blev velsignet med 11 barn, hvorav to overlever den avdøde. Den ældste søn Ole og den yngste søn Elvin, som begge farmer ved Torquay, Sask., samt en broder Sven Gilbertson, Appelton, Minn. Fire barnebarn. Den avdøde var 79 aar, 7 maaneder, 23 dage gammel. Blev lagt paa Familielotten paa Trefoldighets kirkegaard hvor hendes mand var lagt forut.

En dypfølt tak ved Moders grav
for alt i livet du os gav!
Vi sænker blikket stille ned
og ønsker dig: Hvil sødt i Fred!

Henrik Gerhardson Daae. Døde paa hospitalet i Estevan, Sask., den 22de April av Hjertefeil, 76 aar gammel. Han var født den 27de April 1853 i Ytre Haugsdal, Massfjorden nær Bergen, av forældre Gjert Daae og Anna Lilleslire. I attenaarsalderen utvandret han til Amerike, kom til Eau Claire, Wis., hvor han arbeidet som snedker i flære aar.

I 1885 blev han gift med Berthine Mathison. De blev velsignet med seks barn, hvorav fem overlever den avdøde. I 1902 reiste han med sin familie til Canada og bosatte sig nær Macoun, Sask., hvor han drev snedkering og farming. I 1910 flyttet han igjen med familie til det nuværende Bromhead distrikr. I 1925 døde hans kone og en datter som var gift. Den avdøde overleves av en søster og tre brødre som lever i Norge, samt 5 barn, 2 døtre og 3 sønner, Anna (Mrs. B. B. Fossum, Macoun, Sask.) Agnes (Mrs. Eilert Meling, Arnegaard, N. Dak.) Gustav, Bromhead, Sask. Harold, Bromhead og Ingvald, Torquay, Sask. Der er 13 barnebarn.

Siden avdøde kom fra Norge var han ivrig arbeider for Kristendommen og kirkelige øiemed hvor han hadde mange tillidssværv. Hans legene blev lagt til hvile i familie-lotten paa Hamar Kirkegaard, hvor hans hustru og datter blev lagt forut.

Et minde som vi bringer
og lægger paa din grav
Mens takkens taarer rinder
for Arven du os gav.
Tak for de mange bønner
du for os alle bad
Gud herligen dig lønner
i Himlens lyse stad.

Velsignet være deres minde.
S. Mørk.

GULDBRYLLUPSFEST I LUNNER MENIGHET VED SOUTHY, SASK.

Fest blev holdt i Lunner menighet's Kirke ved Southy ianledning Hr. og Fru Norbroten's Guldbryllup Søndag den 3dje juni.

Formeddag var der gudstjeneste. Meddag blev serveret i kirkens underetage. Eftermeddag holdtes den egentlige fest.

En stor forsamling var tilstede-en del tilreisende deriblant de fleste af guldbryllupsparrets barn og en del nærpaarørende. Tale blev holdt af stedets prest C. L. Jothen hvorefer en pengegave, samlet blandt venner, blev overrakt parret. Taler holdtes af Pastor Greenly, Hr. Dynna og Paul Rostad. Flere sange af et Kor og string band, blev givet. Baade Hr. og Fru Norbroten blev født i Haddeland Norge aaret 1861. Utvandred først til forenede stater siden til Southy, Sask., hvor de fremdeles boer. De har fire sønner og en datter som lever. De er friske og raske og ser godt ud. — C. L. Jothen.

SWIFT CURRENT KREDS.

Følgende tre, af kredsens fire prester, overvar Den Norske Lutherske kirkes Fællesmøte i Minneapolis: I. O. Thvedt, Cabri, K. O. Kandal, Frontier, G. J. Ostrem, Admiral, samt delegat John Holseth, Admiral, Sask.

Naar dette skrives, virker Evangelist Past. H. N. Ronning, ifra Valhalla Centre, Alta., i Past. Kandal's kald, ved Frontier, Sask. Han har allerede besokt følgende Steder i kredsen: Robsart, Spring Valley, Admiral, Scatsguard og White Valley.

Der ventes noksaa mange til "The Bible Camp," som skal avholdes i Cypress Hill Park, som ligger rundt 20 mil syd ifra Maple Creek, Sask., den 10. til 22. Juli. De to sidste dage blir det Ungdomsstevne for Swift Current Kreds, paa samme sted.

Swift Current kreds Indremissionsforening avholder møde i Grand View Mgh., syd ifra Kincaid, Sask., den 3.—4. Juli.— Past. O. J. Marken er formand og Mr. A. B. Solberg sekretær for denne Indremissionsforening.

Sydvestre Sask., Indremissionsforening avholder sit Arsmøde i White Valley Mgh., syd ifra Shannavan, Past. K. O. Kandal's kald den 27.—29. Juli. Evangelist Past. Trygstad blir med. — Mr. Geo. Gilbertsen er formand og Mr. B. Nyen sekretær for denne forening. —K.

MOOSE JAW KREDS

holdt sit møte i Midale, i Bethlehem menighet, 21.—24. juni. Møtet blev aabnet med salmesang og bøn, og efter nok en salme, holdt pastor Nelson, fra Naicam, aabningspræken over teksten: 1. Sam. 3. Det var en hjertegripende præken hvori pastoren minnet forældrene om ansvaret overfor barna.

Fredag morgen kl. 10—10,30 morgenandagt ledet av pastor Hoff. Formiddags sessionen blev aabnet med salmesang og bøn, hvorefter pastor R. Dahle-Melsæther inledet samtale-emnet: Eph. 1: 3—14 (Guds naade). Inledningen blev git i det engelske sprog. Efter inledningsforedraget deltok flere i diskusjonen.

Det blev bestemt at under eftermiddagssesjonen skulde norsk brukes, og flere av de gamle benyttet da anledningen til at delta i samtalen om dette herlige emne.

Fredag kveld fik søndagsskole-komitteen anledning til at fremlegge sin sak for møtet. Stud. teol. Reidar Daehlin, misjonær Daehlins søn, talte søndagsskolens sak og pointerte hvor viktig det var at hjemmene og søndagsskolen arbeidet haand i haand.

Lørdag morgen fortsattes med bønnemøte, hvorefter man tok fat paa samtalen over de mange sider ved Guds naade.

Lørdag eftermiddag: Forretningsmøte: Sekretærens referat fra forrige møte oplæst og godkjendt.

V. P. pro temp. valgt: E. E. Hoff, Moose Jaw.

Sec. pro temp. valgt: Dahle-Melsæther, Mossbank.

Talere for næste møte: Aabningspræken: pastor S. D. Sorgen; Indleder: pastor Dahle-Melsæther; Høimesse: pastor A. K. Odland; Misjons-præken: Hr. H. Egland.

Efter endel debat ang. S. S. komiteens tanke om kurser for søndagsskolelærere, fremsatte pastor Dahle-Melsæther følgende forslag: Kredsmøtet mener at en Søndagsskole-læreres Alliance bør organiseres. Foreslaget blev understøttet og antat av kredsen. Komiteen skal saa ordne med stiftelsen av denne alliance og ogsaa ordne med tid, sted og program for første møte.— Dahle-Melsæther talte om budgettet, hvorefter forretningsmøtet blev hævet. Resten av sessionen blev benyttet til samtale om emnet: Eph. 1: 3—14. Riktig mange deltok, og det viste sig at selv de gamle kunde delta i diskussionen selv om den blev ført i det engelske sprog. Og vil de undskylde en bemerkning fra referentens side, saa vil jeg si: fortset med det, og dere vil vinde meget. Sessionen blev avsluttet med salmesang og bøn.

Lørdag kveld blev viet K. M. F.s program. Det var et lærerikt og opbyggelig program. Ref. fra dette møtet vil bli insendt fra K.M.F.s sekretær.

Søndag fm. blev der avholdt møter i kirken og i by-hallen. I kirken holdt pastor Odland skriftetalen, og pastor J. J. Akre preket til høimesse. I hallen holdt pastor Dahle-Melsæther skriftetalen, og E. E. Hoff præket til høimesse. Paa begge steder var der altergang.

Søndag ettermiddag blev kirken i Midale inviet. Distriktspresident Akre forrettet assistert av kredsens tre prester. Efter en gripende tale av pastor Akre over Salme 84 blev menighetens historie oplest av fru Egland. Taler blev ogsaa holdt av hr. H. Egland samt av den norske Vice-konsul, H. Westergaard. Kredsmøtet blev saa offisielt avsluttet. Men om kvelden blev der forevist lysbilleder av dagligdags liv i Kina. Jeg skulde ønske at rigtig mange av vore menigheter fik anledning til at se disse billeder, som studenterne Daehlin og Trygstad foreviser.

Det var et godt kredsmøte, maa sæden vokse og bære frukt med Guds naade og velsignelse. — Ref.

CHURCH HISTORY.

The Midale Lutheran Church, as it was first called, had their first meeting on New Year's Day, 1905. The Ladies' Aid was organized in March the same year by Rev. Sanders.

A Rev. Peterson had worked here for a time before this but only as a preaching place.

Rev. O. B. Sanders, who had been a missionary on the Island of Madagascar, served the people here for several years, after which Rev. E. A. Norson was minister for one and one half years in the years 1909 and 1910. During this time the congregation and Ladies' Aid adopted a constitution as outlined by Rev. Norson. The Aid then had 20 members. Mrs. Ole Hanson, Mrs. Elias Eide, and Miss Alma Hoium were the first officers.

The first meetings of the Ladies' Aid in 1905 as well as those of the congregation were held at the homes, though many of them had only two rooms and one of these often had to be used for storing grain.

In the summer months, the table was set for the Ladies' Aid meetings out-doors. They had afternoon meetings and all, both men and women were interested to attend. Devotion was held at each meeting.

The first Ladies' Aid sale of work was held in the second story of Elias Eide's barn where there was plenty of room. The proceeds were $119.00.

In July, 1910, Rev. T. Fossum came as pastor and served faithfully, driving with horse and buggy between Lac Qui Parle church, Waite School, where the meetings for this congregation were then held, and Macoun. On his way he paid regular visits among the members. He was much loved for his kindly personality and the interest and love he showed for his flock. He continued here as pastor until his death in Nov. 1915 and died at the home of Peter Bromstad, where he was visiting when he was taken ill.

A few months later, Rev. C. J. Stadem was called to fill the vacancy. He was a good scholar, a splendid orator and worked with untiring zeal, putting all his strength into the work. After two years his health failed, as he at that time preached at 10 places. He resigned and went to California.

There are no records of officers in the church before 1917. At the Annual Meeting Feb. 10, 1917, Rev. Stadem—Minister; N. E. Nelson, A. Houglum, Elias Eide—Trustees; Ole Hoium and H. L. Egland—Deacons; H. L. Egland—Secretary and Ed. Martinson—Treasurer. At this time the congregation took the name of Bethlehem Lutheran Church.

Until 1917, the time for the Ladies' Aid

meetings had been irregular as many moved away and many others felt they had little funds to do with but Rev. C. J. Stadem started them regularly and that rule has been kept since.

The congregation and Ladies' Aid has been able from time to time to assist people in need in the community as well as sending aid in the form of money and used clothing to the needy in Poland in 1919 and 1920.

As time has passed the work has become more and more established. The congregation has sent its full budget during all good years (ranging from $100.00 to $160.00) of which the Ladies' Aid has donated $60.00 and the Sunday School $25.00 a year. We have paid our share in the manse at Macoun and have been self-supporting since 1910.

From 1917 to 1921, the Ladies' Aid set aside $500.00 with which to build a church building but, owing to poor crops this was used for current epenses so our church services were held in the Union Church from 1917 until 1933 and the Sunday School was held every Sunday morning in the home of Mr. and Mrs. H. Egland. Mr. Egland has been superintendent of the Sunday School since its organization. The school has put on a Christmas program each year. It has also donated the books for the church and the Girl's Sewing Club donated the vitrophane for the windows.

The Y.P.L.L. was organized during the time Rev. Stadem was here. It has been an active society. After the church was completed, we have had regular weekly meetings and the work has been very successful. To the church, the Young People's Society donated the piano.

Since 1910 until June 1934, 97 have been baptized and from 1912 to 1934, 49 have been confirmed in this congregation.

Rev. T. Langley was pastor from 1919—1923 and Rev. P. P. Houglum from 1923-1929. In 1929, we had the Luther League convention for the first time in Midale. It was estimated that nearly 1000 people attended on Sunday but with splendid team work it proved a success.

In December, 1929, we again had a church building fund of six hundred dollars raised but again poor crops forced us to use it for current expenses so we began to despair of ever having a church building of our own, but near Christmas time in 1932, our pastor, Rev. Hilland, was visiting Consul Westergaard of Estevan and in the course of the conversation he spoke of the struggle this congregation was having to get a church building of our own. It evidently gave Mr. Westergaard and wife an idea which they were not slow to act upon, for, at Christmas they sent us the good news offering us their store building at Macoun. This was gratefully accepted and in January, 1933, the work of moving it to Midale began. The weather was bitterly cold at the time but those who donated the work of moving it stuck to their work in a very praiseworthy manner and by the middle of February, the building was set on this lot and in May the work of digging the basement began. This work was also donated, farmers bringing their horses to use on the scrapers, they hauled sand, and stone, and all worked willingly and well. The cement work, with Martin Hagen as foreman, was also free-will offering and was done in such a manner that it has called forth many compliments from men who are professional in cement work.

When the building was to be remodelled we were fortunate in getting Mr. Einar Fagerheim of Estevan as carpenter. He proved to be the man for the job and did everything in the most economical manner, thereby saving us hundreds of dollars and we have a church in which the altar, altar ring, pulpit and seats are all hand-made, mostly from old lumber. What Mr. Fagerheim odanted in work over and above what he was paid for, we hardly understand to value it highly enough. It will always be appreciated. Mr. Hugo Hoipkemeier assisted in the work of remodelling.

In giving this building, Mr. Westergaard also thought of the Nordman's Forbund and gave the lean-to that was attached to the building to them. This was all used in the church building with the understanding that Norseman's League or Nordman's Forbund may have their meetings in the basement of the church whenever they wish. This was decided to be the most practical way.

Upon the building committee—Ed. Martinson, H. L. Egland, Elias Eide, Otto Sorsdahl and Amund Houglum rested the responsibility for all planning etc. Much thanks is due them.

On May 14th, 1933, the first service was held in this church and that was a confirmation service conducted by Rev. B. J. Hilland. The confirmants were Arline Helen Huff and Helen Eunice Egland. James Daniel Hoium was baptized on that day.

The co-operation of the church members and others in building this church has been wonderful, the men in donating work and the ladies in donating food and boarding the workers; as farmers had no cash they donated work. Mrs. D. Hardy donated a hog, Ed. Martinson, a sow and Mr. and Mrs. Floding, two roosters for raffling. Money realized from these amounted to $84.00, and what more cash was needed, Mr. Egland borrowed for the congregation. Johanna and Hazel Egland donated the church light fixtures. To finish the basement, farmers are donating produce to pay the carpenter, Mr. Hoipkemeier.

God has blessed the work in answer to our prayers and we hope and pray that the good will shown may ever continue in the congregation that God may bless it for the salvation of many souls.

From February 5th to March 4th, 1934, a very successful Bible School, planned by Robert Trygstad, was conducted in this church, with boarding club in the basement. Mrs. Alfort Torgenrud served as cook free of charge. Rev. G. Ostrem, Admiral; Rev. A. Vinge, Lake Alma; Rev. C. Hoversten, Ambrose, N. D.; and Mr. Robert Trygstad, Midale, served as teached also free of charge. The residents were blessed. To God we give praise and thanks. During the past year Mr. Robt. Trygstad has served this charge.

NEWS FROM MOSSBANK.

On Sunday morning, May 28th Confirmation and Communion services were held in the Norwegian Lutheran Church, Rev. Dahle-Melsæther officiating, three girls being confirmed. The Church was filled to capacity. After the opening of the service the pastor spoke to the candidate on 1. Tim. 6: 12—14 emphasizing the fight of faith, and through keeping the baptismal vows all would be well through life. The candidates then stepped to the altar to give their promises. — The pastor presented each with a Certificate of Confirmation in the form of a little book "In Remembrance of My Confirmation." Then he spoke on Jn. 7: 37—39 closing his address with these words: "Go then, my young friends, out into the life before you in the name and strength of Jesus Christ. There is much for you to do. Make it the mission of your lives to send out into the world around you rivers of living water. But in order to do so, remember that you must drink without ceasing from Christ, the fountain of life, for in yourselves there is nothing but an empty void. Come to Jesus therefore and drink. Remember the words of Jesus: "If any man thirst, let him come unto me and drink." Pray God to imprint deeply in your heart the words: "Unto me." Drink from the waters of life contained in His Word. Peace and rest you should seek by communion with God in prayer. And do not forget the table of our Lord prepared for you.

The girls then sang a beautiful hymn: "Thine forever, God of Love."

The Lord's Supper was then given to the candidates and their parents. The girls who were confirmed were: Bernice Johansen, Luella Kavli and Florence Hanson.

Felicitations of the congregation extended to the girls on their admittance to full membership in the Church, coupled with the hope that they will always remember the day as a happy one. — Ref.

— — — —

Mossbank Parish Ladies' Aids met at a joint meeting in the Church in Mossbank, May 29th. Mrs. A. Thompson welcomed the Rt. Rev. J. J. Akre and the President of the W.M.F. Mrs. Laura Brun, and the other ladies.

Representatives from Ettington, Congress, and Green Bay attended. The Rt. Rev. J. J. Akre led in devotion, and Mrs. Brun gave an interesting talk on "It is the little things that count." She also spoke of the work of the four departments in our church. — Questions were asked and answered. After a delightful lunch had been served, Rev. Dahle-Melsæther moved a vote of thanks to The Rt. Rev. Akre and Mrs. Brun for coming. A very interesting afternoon had been spent.

— — — —

Rev. Dahle-Melsæther had to take 7 of the ladies who attended this meeting back to Congress in his car, making it a 70 miles trip for him. The ladies were so pleased and so glad for having been able to attend the meeting, that they did not mind sitting a little tight if the pastor did not mind the heavy load for his car-springs. But we know that the pastor did not mind, — it is not the first time he has had such a load, and even bigger loads. — Ref.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Broderick, Sask.

Convention Notes.

The tenth general convention of the W. M. F. is now a thing of the past—the inspiration, the pleasant memories will linger long.

The Lutheran Bible Institute where the Convention was held, provided a most convenient meeting place; many delegates roomed there; breakfasts and dinners were served in its dining room; class rooms and parlor were ideal places for the exhibits and the many posters illustrating the work of the various departments; the assembly room comfortably seated the large gathering of delegates and visitors; hostesses and ushers were helpful in many ways.

It was a good Convention—good in every way. An interested and attentive audience of 440 delegates and a large number of visitors came on time and sat through the sessions, many taking notes. The program through-out was full of interest, information and inspiration, and we do wish it were possible to give it in full through our columns.

Each District provided one musical number. Rev. and Mrs. P. Haaland of Preceville, Sask., represented our District, and sang very beautifully a Norwegian song, touching because of its very simplicity and recurring refrain: "Men hjertet var nær ved at briste."

From our District we were happy to meet the following women: Mrs. J. J. Akre and daughters Edith and Adelaide—for we do still claim them!; Mrs. Nels Carlson, District Vice-President of Camrose, and daughters; Mrs. J. A. Berge, District Secretary, Outlook; Mrs. P. Lerseth, Bawlf; Mrs. E. E. Hoff, Moose Jaw; Mrs. Ness, Moose Jaw; Mrs. P. Haaland, Preeceville; Miss Alice Stolee, L.D.R. Key woman of Canada District, Donalda, Alta.

The Convention opened on Wednesday, June 6th, with divine service, Rev. H. J. Thorpe preaching the Convention sermon. His theme: Reviewing and re-evaluating our work in the church was based on John 4: 34—"My meat is to do the will of Him that sent me and to finish His work." He said in part: In whatever man does there is a tendency to drift away from original principals. Were this not a fact, the clear vision with its first unwavering activity would have remained and there would have been no need of reformation or regeneration of the church and her activities. Hence we do well to pause and consider our position and attitude from time to time. The present undoubtedly calls for such an action.

In the words of our text, Jesus gives the cause for the outstanding beauty, the never failing appeal and marked power of his work. When we study the life of Jesus and view Him in action, we cannot but notice His remarkable poise, His calmness, His assurance. He was not hurried, not worried. He gives the indelible impression of always knowing where He stood and whither He was going. Invariably, there was a clarity of vision, a boldness in statement and a definiteness in action. As already stated, the explanation of all this we find in the fact that He was fully surrended to, and His whole career was in perfect harmony with the will of His Father.

In our private and public life, there is so much confusion, such a tendency to compromise. We should like Jesus stand on: "Thus saith the Lord." What is *our* conception of the will of God? Is there confusion in our activities? Do we act, speak, in conformity with the will of God?

How our hearts yearn for more of that spiritual calm and assurance so marked in our Master. We pray for courage, understanding and power, that we may finish the work of Him who has called us and sent us. We need with our Saviour to say: "Not my will, but Thine be done." May we not forget that to the extent that we live and act in harmony with this principle, will there to us also come clearness of vision, boldness of statement and a definiteness of action.

The General President, Mrs. G. A. Sundby then gave her message. It is a great privilege to hear Mrs. Sundby read her message in her rich, sympathetic and understanding way, but for the many not thus privileged, we are printing it in full, so that you all may have the opportunity of reading it for yourself.

The following items from the financial Secretary's report will be of interest: Receipts for budget through W.M.F. $199,-134. 16; Receipts for sundry items outside budget, $18,316.74; total for 1933, $217,-450.90.

Department Offerings in our District were: Thank Offering $88.72; Mission Boxes $158.94; Self Denial $70.43; Cradle Roll $17.00; Membership Fees $61.75; Life Membership $10.00; Pensions $181.83.

Two exceptionally beautiful numbers, "Open Our Eyes," and "When I Survey the Wondrous Cross" were sung at this session by the Twin City W.M.F. Chorus, under the direction of Mrs. N. J. Løhre.

A Bible Hour conducted by Rev. A. Gornitzka opened each of the following sessions. His theme was Stewardship in its various phases. We hope at some later date to give a resumé also of these wonderful talks.

We enjoyed a Foreign Mission Round Table given by several young women from Gale College with Miss Cora Martinson in charge. Sister Christene Johnson, Mrs. Braaten, Miss Thompson and many others brought us inspiring messages.

There were tears in every eye when the aged widow of Daniel Nelson, and mother of Bert Nelson, was brought to the platform, and presented to the Convention by Mrs. Sundby. She was too frail to speak to us—however, just then, mere words would have been superflous.

I was thinking of the life story of this Anna, as it was told us by another son, Rev. Peter Nelson, at Birch Hills, last year, and how she had prayed that her lover, the young Daniel Nelson would give himself to the Lord. And her joy when her prayers were answered, and she and Daniel began their eventful life together. Surely no other woman in our church has suffered so much or given so much as Anna Nelson.

Messages and greetings to the Convention were given by Miss Lehmann, President W.M.F. of the American Lutheran Church; by the President of the Swedish Lutherans who were also in Convention at this time, and by Miss Prince, President of the W.M.F. of United Lutheran Church.

Wednesday evening after seeing pictures shown by Rev. Thorson from our Seaman's Home, San Francisco, a fellowship or get acquainted hour was much enjoyed.

On Thursday evening, a Deaconess program was given; pictures of the work was also shown together with the lecture—"Workers Together with Him."

Friday evening we joined with the Church Convention at Central Lutheran to listen to the Foreign Mission program given there. Rev. Torvik spoke with enthusiasm for his field in Madagascar, and a most challenging address was given by Daniel Nelson, from China. He seemed just a boy, so youthful is his appearance, but in inspiration and enthusiasm he is truly his father's son.

W.M.F. Officers were elected as follows: President, Mrs. G. A. Sundby, Rio, Wisc. Vice-President, Mrs. Frida Bue Homnes, Crosby, N. Dak. 2nd Vice-President, Mrs. Jacobson, Decorah, Iowa. 3rd Vice-President, Mrs. J. Norby, Detroit Lakes, Minn. 4th Vice-President, Mrs. A. Achen, Bristol, S. Dak. Recording Secretary, Mrs. Ray Mohn, Northfield, Minn. Corresponding Secretary, Mrs. J. Hjelmervik, Pontiac, Ill. Financial Secretary, Mrs. B. V. Stokes, Minneapolis.

These women constitute our executive board.

The following recommendations were adopted by the General Convention:

I. That the In Memoriam and Life Membership Fund for the Biennium 1935-1936 be applied as follows: a) $2,500 for needy pastors on our Home Mission Fields; b) $400 to the Educational Loan Fund; c) Remainder to our American Lutheran Mission.

II. That wherever it is possible in the District, the Ladies' Aids contribute $5.00 to the Deaconess Home and Training Schools Fund.

III. That the Ladies' Aids follow the Reading project as outlined by our Luterature Committee.

IV. Whereas to-day we have come to realize more fully the need and the power of prayer and daily devotion in our homes, and whereas we know that because of the present critical times people are truly receptive of spiritual power; now, therefore, be it resolved that the W.M.F. hereby empowers the Christian Nurture Committee to devise ways and means of organizing and directing a Home Department for the purpose of stimulating and encouraging daily devotion in our homes.

V. We recommend that societies be urged to send $5.00 for return of missionaries to foreign fields.

The Convention closed with a short service led by Rev. T. P. Solem, speaking especially of the necessity of Personal evangelism! — L. B.